

kvinnotryck

nummer 3-2017

PRESENTER FRÅN PORRFABRIKEN

- Viagravåldtäkter
- Brazilianvaxningar
- Kissorgasmer
- Analskador
- Robotsex

BÄNG AV GÄNG

Katarina Wennstam
om grabbar i grupp

Jourbesöket

MOTSTÅND ÄR ATT BERÄTTA

PORR GÖR ONT

Ta strid mot våldsbejakande sexism

Omslag:

Katarina Wennstam

Omslagsfoto:

Severus Tenenbaum

Ansvarig utgivare: Zozan Inci**Redaktör:** Unni Drougge**Skribenter i detta nummer:**

Marja Beckman, Unni Drougge, Ellinor Gotby Eriksson, Susanna Eriksson, Nina Lekander och Christina Lindström

Illustratör: Lisa Medin**Layout:** Marianne Engblom, Ateljé Idé.**Redaktionskollektiv:**

Unni Drougge, Marianne Engblom, Eva Engman, Maria Hane, Christina Lindström och Elin Tjernström

Tryckeri: Åtta.45 AB

Miljömärkt tryck

Kvinnotryck utkommer med fyra nummer per år.

PRENUMERATION

Roks medlemsjourer, jourkvinnor och jourtjejer: 100 kr/år

Privatpersoner: 160 kr/år

Organisationer och företag:

240 kr/år

För kontakt med redaktionen samt prenumerationsärenden:

kvinnotryck@roks.se

Telefon: 08-442 99 30

Vad är det vi tänder på?

Den stora tvistefrågan i porrdebatten är i vilken utsträckning porren påverkar normer och beteenden i det verkliga livet. Försvararna viftar undan det hela och hävdar att porr är iscensättningar av sexuella fantasier, som enbart stimulerar vår egen förmåga att fantisera fritt och ohämmat så vi blir kåta och kan njuta. Det enda som behöver göras är att förbättra skådespelarnas villkor. Vi som är motståndare menar tvärtom att porr är glidmedlet till öppet kvinnohat och sexuellt våld och att de kvinnliga aktörerna vållas stort lidande i vilket fall, eftersom själva inspelningen kräver att de underkastar sig brutal behandling. Hursomhelst är det ett obestridligt faktum att porrkommersen flyttat sig allt närmare. Från sunkiga biografer klev den in i vardagsrummets VHS- och DVD-spelare för att nu ligga redo i knäet eller i handen och svara på minsta fingertryck.

SKULLE PORRENS EXTREMA lättillgänglighet och ständiga påminnelse om sin existens inte sätta avtryck i våra vanor och beteenden eller skapa efterfrågan på de sexuella uttryck den marknadsför, då kan ju också vartenda företag skrota all sin marknadsföring, pr-verksamhet och reklam. Men det vill de såklart inte göra, eftersom de lutar sig mot exponeringens mätbara effekter på konsumenternas val. Och i takt med den kraftigt ökade exponeringen av kommersiell porr har de sexistiska porrfantasierna penetrerat både vår yttre och inre verklighet. Porrens pekpinnar har helt enkelt hamrat håll i våra huvuden. För det är pekpinnar vi får. Kommersiell porr har satt agendan och låst fast den fria erotiken i sitt eget rigida regelverk. I en värld där vi förväntas agera som om vi deltog i en porrfilmsinspelning – vet vi då verkligen vad det är vi tänder på?

UNNI DROUGGE

Redaktör

FOTO: JINI SOFIA

ILLUSTRATION: LISA MEDIN

NÄRKONTAKTEN

Hon flyttade över skulden från de våldtagna axlar och la den hos förövarna.

Katarina Wennstam fick tjejer och kvinnor att råta på ryggen.

Sidan 14

AVTRYCK

4 Den nya sexyborgen spås bli lika vanlig i sovrummet som smartphonen i handen. Men feminister varnar för att sexroboten kan bli spiken i kistan för sex med samtycke.

INZOOMAT

5 Hårda bud från en porrgud. Nu dansar vi lydigt efter porrens pipa, och se vad vi fick: Viagravälde, kissfontäner, brazilian waxing, ändtarmsrupturer och våldsbejakande extremsexism. Porren hatar kvinnor!

GRANSKAT

10 Porr är gratis, men miljarderna rullar – från vem, och till vem? Skillnaden mellan prostitution och människohandel är rätten att välja – om rätten själv får välja?

NÄRKONTAKTEN

14 **Nina Lekander** och **Katarina Wennstam** i ett högexplosivt samtal där Nina från Berlin kastar in den europeiska debattens sprängämnen i Katarinas nysläppta roman om destruktiv manlig gruppdynamik.

VERKLIGHETSCHECKEN

20 På Lunds tjejjour får de samtal från tjejer som fått sämre sexliv för att killen kollar porr, men även från tjejer som utnyttjas i prostitution. Hur bemöter de dessa nödrop?

FRITIDSLINJEN

22 **Sara Granér** kommer ut som en »Blixt från oklar himmel«, **Julia Peirone** ställer ut, grismurvlarna på Aftonbladet hängs ut och annat kulturellt aktuellt.

UTMÄRKT KULTURTANT

24 Underbarnet **E. Arvida Byström** som gjorde den hånade selfien till konst förklarar svårigheten i att posera naken utan att vilja vara sexig.

ROKSNYTT

26 Gott och blandat om vad som hänt och vad som komma skall

TEMA: PORRENS PEKPINNAR

Vad gör porren med våra liv och underliv? Kvinnotryck visar ett axplock av vanor, ideal och myter som penetrerat verkligheten, med porren som påtryckning.

Sidan 5-11

UTMÄRKT KULTURTANT

Robotsex utan samtycke

Den nya smarta sexroboten knackar på sovrumsdörren. Och entusiasmen är stor – både bland de teknikfrälsta, som ser en samhällsnytta med robotiserade sexuella tjänster och hos tillverkarna, som bara ser dollartecken. Vad feminister över hela världen ser är däremot enbart ett framsteg för den råa kvinnosyn som dominerar inom porr och prostitution. Kathleen Richardson, professor i robotetik, driver en kampanj där hon varnar för att sexroboten är en uppmuntran till våldtäkt.

TEXT UNNI DROUGGE | FOTO: WLM MEDIA (KATHLEEN R) TRUE COMPANION (SEXROBOT MED MAN)

Isomras landade en tickande bomb på världens alla nyhetsredaktioner. Det var den färska rapporten från FRR (Foundation for Responsible Robots), som meddelade att robotarna nu gör sitt intåg även i tillvarons erogena zoner. Samtidigt presenterade sexrobotindustrin sitt eget lilla bombnedslag, nämligen den första sexcyborgen »Harmony«, redo att bli årets hetaste julklapp. Till glädje, kan man tänka, för de 40 procent av alla tillfrågade män i en tysk undersökning som hade sexroboten på önskelistan. Den spås också att inom överskådlig tid bli ett lika vanligt inslag i sovrummet som smartphonen i handen.

BLAND FEMINISTER har nyheten dock orsakat både oro och ilska. »Ska avsugning likställas med dammsugning – låt då sexroboten likna en robotdammsugare, eller ännu hellre en robotgräsklippare!« löd en av de bitskare kommentarerna.

NU KOM DET VÅL knappast som en överraskning att den nya smarta sexroboten är designad som ung kvinna i storlek XXS med groteskt överdrivna porrattribut. Att köparen dessutom kan ladda ner valfri »personlighet« bland 50 nyanser av underdanighet, välja mellan 42 olika bröstvårstyper och diverse fetischer går ju också helt i linje med den manliga schablonbilden av ett kvinnligt sexobjekt och är heller inget att förvånas över. Det som skiljer robotversionen från de uppblåsbara sexdockorna och deras

efterföljare »True dolls« är att den släta silikonhyn blir varm av beröring och att den kan imitera ett samtal genom att googla och röra på läpparna. Röra på påkarna kan den däremot inte, men varför skulle någon som pungat ut med drygt 100 000 kronor för en automatiserad sexslav vilja att den stod på egna ben?

DET MEST FÖRVÅNANDE med sexrobotens introduktion på marknaden är nog ändå expertisens omdömen, där fördelarna med robotiserade sexuella tjänster betonas, exempelvis som assistans åt personer med funktionsvariationer, som substitut inom prostitutionsverksamheten och till och med som prevention mot sexuella övergrepp.

KATHLEEN RICHARDSON, forskare och professor i robotetik, avfärdar dessa argument som rent önsketänkande och bildade redan 2015 nätverket Campaign Against Sexrobots.

– Vad det ytterst handlar om är att hitta nya marknader, säger hon. Mänskliga relationer är nästa område att exploatera, och då måste relationer omvandlas till konsumtionsartiklar. Den kvinnliga sexroboten är per definition en produkt, men ska ge sken av att vara mänsklig så att ägaren invaggas i en illusion av att ha samlag med en villig sexpartner. I själva verket onanerar han med hjälp av en sexleksak. Skulle han göra likadant med en kvinna av kött och blod är det däremot en våldtäkt. Denna avgrunds djupa skillnad är nu på väg att utplånas av en teknologi som styrs av porr och prostitution. Det som kallas för sexmarknad är inget annat än en våldtäktsmarknad, konstaterar Kathleen Richardson.

SEXUELL FRIHET – FÖR VEM?

Sexroboten lanseras som ett historiskt framsteg, men för kvinnors sexuella frihet är den ett historiskt bakslag, menar Kathleen Richardson.

HÅRDA BUD FRÅN EN PORRGUD

så förändrade porren våra (under)liv

inzoomat

PORR HAR INGENTING med sexuell frihet att göra, om någon nu trodde det. Tvärtom domineras porren av en föråldrad inställning till sex, med anor från Gamla Testamentet.

Låter det långsökt? Låt oss då gå tillbaka till Skapelseberättelsen, när Adam och Eva fördrevs från Paradiset. Som straff för att de trotsat Guds stränga förmaning om att aldrig äta av den förbjudna frukten dömdes Adam till livslångt slit i sitt anletes svett medan Evas underliv utsågs till en skamfläck som skulle vålla henne smärta och lidande. Vad är det då mainstream-porren visar oss, annat än ett brutalt fullföljande av denna gammaltestamentliga förbannelse? Det vi får

se är kvinnor som måste spåka och tukta sina vanprydande könsdelar till oigenkännlighet för att låta dem genomborras av frenetiskt arbetande manslemmar som aldrig tillåts vila utan istället beordras att hitta nya hål att fylla. Kvinnan i skam och smärta, mannen oupphörligt dunkande under den patriarkala maktens övervakning. Så fick den sexualfientliga arvsynen leva vidare genom dagens kommersiella porrindustri, och över hela världen hörs dess stränga, gammalmodiga predikan om vilka regler vi har att rätta oss efter.

Här kommer en provkarta på vanor, ideal och myter som trängt in i våra liv med porren som påtryckning.

TEXT UNNI DROUGGE | ILLUSTRATION: LISA MEDIN

Våldsbejakande extremsexism

Mainstreamporrens tilltagande brutalisering följer missbrukets logik – för att uppnå samma effekt måste retningarna med tiden bli allt starkare. När en forskargrupp undersökte de 50 mest utlånade eller sålda porrfilmerna fann de att 88 procent av sammanlagt 304 scener innehöll fysiskt våld.

MEN ÄVEN PORR utan fysiskt våld framhäver mäns makt och dominans över underdåniga och lydiga kvinnor och utövar därför samma påverkan. I en stor studie från 2016* sammanställdes all tillgänglig forskning som berör porrens effekter på konsumenterna. Teamets slutsats blev att porrkonsumtion främjar sexuellt aggressiva attityder mot flickor

och kvinnor och löser också upp spärarna mot sexuellt våld i praktiken.

EN AV ORSAKERNA till att porr kan förändra både tanke- och handlingsmönster är att även hjärnan förändras hos den som kollar på porr. Det sker via spegelneuroner, en typ av hjärnceller som aktiveras av att vi lever oss in i något som inte händer oss själva, exempelvis när en sorglig filmscen får oss att gråta. Porrfilmer där kvinnor ser ut att njuta av att bli kränkta och misshandlade gör att åskådarens hjärna binder samman sexuell upphetsning med dessa övergrepp.

MASSOR AV MÄN indoktrineras och rekryteras med andra ord till porrens våldsbejakande sexism trots att den offentliga

hållningen i samhället säger sig vilja bekämpa alla former av kränkningar mot kvinnor och tjejer.

Hade en motsvarande propagandaapparat för, säg, våldsbejakande politisk extremism tillåtit växa sig lika stark i vårt samhälle?

*Wright, P.J., Tokunaga, R. S., & Kraus, A. (2016). A Meta-Analysis Of Pornography Consumption And Actual Acts Of Sexual Aggression In General Population Studies. FOTO: WIKIMEDIA

1

Viagra**v**äldet

En erigerad penis är det stående beviset på mäns makt, och porrindustrin är det manliga ståndets propaganda-ministerium. Män som inte kunnat ruska liv i denna vitala kroppsdel har därför fått gå med svansen mellan benen. Men den tiden är förbi. Tack vare läkemedelsjätten Pfizer är slak spak numera en smal sak.

Det började med en ny hjärt-medicin som Pfizer höll på att ta fram. Forskarlaget noterade då en sensationell biverkning i form av kraftig och långvarig erektion. Ett antal år senare, lagom till Playboygrundaren **Hugh Hefners** 72-årsdag 1998, godkändes potensmedlet Viagra. Resten är historia. Det blå pillret kom, såg och segrade, och numera är de potenshöjande preparaten var mans nödbränsle, gammal som ung.

Så kunde porrindustrin och potensmedelstillverkarna ingå ett ömsesidigt stärkande och närande förbund inför den heliga erektionens altare. Win-win, i evighet amen.

MEN SOM I ALLA framgångssagor måste det också finnas förlorare, och i utkanten av den kemiska potensens triumftåg dök andra bieffekter upp. De som råkade ut för dessa var dock först och främst kvinnor. Inget att orda om, med andra ord.

MYCKET HAR DET däremot ordats om skattefinansierad subventionering av de nya potensmedlen. I Sverige gavs Viagra och Cialis högst kostnadsskydd vid lanseringen år 2000, vilket kostade landstingen 15 miljoner kronor i månaden. Året efter drog regeringen in läkemedelsförmånen, varpå en långvarig rättslig strid följde tills Regeringsrätten 2008 beslöt att potensmedlen inte skulle subventioneras. Domen ledde till högljudda protester från äldre män som behandlats för prostatacancer,

däribland Kjell-Olof Feldt. Frågan har varit ett hett diskussionsämne även i andra delar av den rika världen, i synnerhet där kvinnors rätt till fria preventivmedel inte längre är en självklarhet, som nu när Obamacare tycks vara på väg att skrotas av Trumps lag.

MEN SEDAN LICENSEN för Viagra löpt ut kan i alla fall männen glädjas åt att de potenshöjande preparaten blivit billigare, vilket kom som hand i handske för Tinder-generationens unga män i åldern 18–25,

som i allt större utsträckning behöver denna krycka. Det verkar som om den ökade tillgången till sex via en enkel app och den lika enkla åtkomsten till de stora porrsajterna har överbelastat de yngre männens sexualitet.

SOM SVAR PÅ Vigraboomen lanserades för ett par år sen ett stimulanspaket, designat för sexvägrande kvinnor, så att alla ska erbjudas nöjet att få dansa efter porrindustrins pipa, i takt med den eviga erektionens hamrande trumslag.

Det började som en biverkning och blev sen en masstillverkning.

FOTO: WIKIMEDIA COMMONS (NÄRMAST) & DEN HAAG FM

Viagra för män – mot kvinnor

Viagra blev en gamechanger för män, men hur påverkas relationen till kvinnor av den banbrytande upptäckten?

Psykiatriprofessorn och sexologen **Kimberly Resnick Anderson** har belyst några av potenspreparatens negativa konsekvenser för kvinnor.

■ **SÄMRE SJÄLVFÖRTROENDE.** När mannen måste medicinera för att få den att fungera är det vanligt att partnern börjar tvivla på sin attraktionskraft. Detta anses vara en av förklaringarna till »Cougar«-fenomenet, som fick sitt genomslag parallellt med Viagra.

■ **PENETRERINGSFIXERING.** Många kvinnor har uppgett att förspel, ömhet och lekfullhet försvunnit ur den sexuella samvaron när mannen använder potensmedel.

■ **OTROHET.** Män som tar potensmedicin är mer benägna till vänsterprassel. I USA har skilsmäsojurister därför börjat använda termen »Viagraprassel«.

■ **SEXUELLT TVÅNG.** Många män kräver sex av sin partner när de svalt sin tablett för att få valuta för den så att säga. I en del fall leder det till regelrätt våldtäkt.

■ **KEMISKT STRIDSMEDEL.** Enligt den internationella brottmålsdomstolen ICC framkom det år 2011 att Libyens diktator Muammar Kadaffi beordrat sina soldater att våldta hundratals kvinnor som en krigsstrategi mot rebellerna. För att underlätta massvåldtäkterna ska regimen ha köpt in containrar med läkemedel av typen Viagra.

Vi behöver ingen Viagra – vi behöver feminism!

Alla har nog hört talas om Det rosa pillret, kvinnornas egen Viagra. Meningarna går dock isär om varför kvinnor skulle vara betjänta av ett medel som ska öka deras sexlust. **Laurie Penny**, brittisk feminist och författare, är en av dem som riktar skarp kritik mot påfundet. I »New Statesman« (1/9/15) beskriver hon hajpen kring Det rosa pillret som en PR-kupp i feministisk förklädnad, iscensatt av ett profithungrigt läkemedelsföretag med Viagramiljarderna för ögonen. Att »pink-washing« (marknadsföring som täcker över sina egentliga syften med feministiska budskap) blivit en allt vanligare strategi kan visserligen betraktas som ett bevis på feminismens genomslagskraft, menar Laurie Penny men konstaterar ilsket att Det rosa pillrets enda funktion, förutom att ge klirr i kassan åt tillverkaren, är att få fler kvinnor att samtycka till sex. Som om orsaken till att tjejer och kvinnor säger nej finns i deras hjärnor och inte i en manlig våldtäktskultur där sex är något som män gör med kvinnor och inget de gör tillsammans.

»Feminism är den enda Viagra jag behöver!« slår Laurie Penny fast.

Feministen och sexualupplysaren **Sandra Dahlén** har också haft invändningar: »Det är fullt normalt att inte jämt vara sugen på sex och därför inget att problematisera eller behandla«.

FOTO: WIKIMEDIA COMMONS

analsex blev **norm**

Förr tjtade unga killar på sina flickvänner om att gå med på vaginalt samlag. Idag nöjer de sig inte med det, utan tjtatar om att få stoppa in den i stjärten också, fastän det är just yngre kvinnor som löper större risk att skadas av det. Innan porrkommersen fick sitt enorma genombrott i samband med VHS-tekniken var analsex som regel ett exotiskt inslag i det heterosexuella samlivet. I porrens värld tillhörde det en subgenre. Men på bara några år blev bakvägen en bred allmänväg. Trekant blev »dubbelmacka« (två män penetrerar samtidigt en kvinnas anus och vagina). Varför rektum kommit att överträffa vaginan i heterosex kan man spekulera en hel del kring, men att denna preferens slagit igenom på bred front är odiskutabelt.

UTAN ATT LÄGGA moraliska aspekter på det kraftigt ökade intresset för kvinnans stölgång, finns det dock hälsomässiga invändningar mot ett frekvent inträngande just där, i synnerhet när det gäller unga kvinnor som inte hunnit utveckla tjockare vävnad. Skador uppstår då lätt i tarmens slemhinna, vilket kan ge smärtor vid avföring, vilka i sin tur kan leda till förstoppning och öka risken för hemorrojder. Ofta förekommande analsex kan också perforera skiljeväggen mellan vagina och ändtarm. Denna typ av skada är svårläkt och medför i en del fall stora problem vid en framtida förlossning, då avföring läcker ut i födelsekanalen.

MEN VAD VET KILLAR om det? I porrens universum vimlar det ju av tonårstjejer som tigger om att få sin kemiskt blekta slutmuskel uttänjd till bristningsgränsen, gärna av flera män i följd och kanske av ett par av dem samtidigt. I porrens universum visas inga trasiga och blödande ändtarmsmynningar med klasar av hemorrojder som fallit ut, inga tjejer på operationsbordet

som måste sys ihop. Visserligen visas filmer med sadistiska titlar där kvinnors analöppningar blivit stora gapande hål, men det är ju sådant som män blir upphetsade av att se. För det är vad porren lär

ut. Tjejer och kvinnor gillar när det gör ont. Och det är från detta kvinnofientliga, illusoriska universum som killar hämtat sin sexualkunskap. Allt de begär är att få praktisera den. Vilket de också gör.

alsex

VAR RÄDD OM RUMPAN!

Många tjejer får svåra skador av anala samlag.

FOTO: PROCSILAS MOSCAS, FLICKR

Från fejkorgasm...

De tjejer och kvinnor som aldrig fejkat en orgasm är lättträknade. I porrfilmer gör de det alltid. Men de manliga porrskådisarna avkrävs synliga bevis på sin utlösning, eftersom den manliga normen föreskriver att sex måste kulminera i sädesuttömning. I porr som görs av män och vänder sig till män (det vill säga nästan all porr) har ejakulationen därför varit det centrala, det som skapar autenticitet och identifikation med de manliga aktörerna.

MEN HUR MYCKET en kvinnlig sexpartner än åmar och kråmar sig, stönar och tjuter – precis som i en p-rulle – kan mannen ändå inte vara helt säker på att hon gör det av vällust över hans fantastiska teknik. Denna osäkerhet har porren avhjälpt genom att introducera den kvinnliga fontänorgasmen. I mängder av filmer började kaskader av vätska spruta ut från kvinnors underliv. Och verkligheten ville inte vara sämre, så snart fångade sexpertisen upp porrens kvinnliga sprutfest och presente-

KVINNOR KAN! KOMMA SOM EN MAN!

NU FANNS DET också de som tvivlade, och 2016 analyserades vätskan i de eftertraktade orgasmfontänerna av ett forskarlag som konstaterade att den bestod av urin. Dock fann de även spår av det mjölkaktiga sekret som vid sexuell upphetsning utsöndras från Bartholins körtlar och som länge varit känt just som en form av kvinnlig ejakulation. Men eftersom denna vätska begränsas till bara några droppar kan den omöjligt duscha ner sängkläderna. Det kan däremot en kisstråle göra. Om man inte, som i porrfilmer, har gömt en liten vätskebehållare mellan benen som vid en given signal kläms ihop för att ge den önskade spruteffekten.

DET ÄR FÖRSTÅS inget fel att kissa på sig under en orgasm. Men det är fel att porrbranschen nu även infört sängvätning i den stora betenderepertoar som åläggs kvinnor för att tillgodose manlig självdyrkan, med porren som spegel.

... till kissfontän

rade den som nya rön om kvinnans egen ejakulation. Tjejer och kvinnor som inte fått erfara den sensationella sprutorgasmen kunde gå på kurs för att lära sig konsten. Många feminister har också klassat dessa lyckostrålar som den friggjorda kvinnans sexuella triumf.

»GOLDEN SHOWER«

Nu ska kvinnan komma med både tjut och sprut.

FOTO: PIXABAY

Från Pussy Power till Por

Det fanns en tid för mycket länge sedan då kvinnans könsorgan inbringade respekt och framställdes som en gapande avgrund i stånd att orsaka mannens undergång. Avbildningar av kvinnor med håriga och mäktiga vulvor går att spåra ända bak till hållristningarna. Sen dess har den farliga fittan genomgått en kulturhistorisk devalvering fram till vår tids avskalade »porn pussy«.

Den yviga busken levde dock länge kvar som den kvinnliga sexualitetens mest laddade visuella uttryck, så eggande och provocerande att de stora mästarna Titian och Michelangelo aldrig visade könsbehåring hos kvinnor de målade av. Goyas berömda »La Maja Desnuda«, med synligt könshår, ansågs därför alldeles för obscen för att visas offentligt och konstnären blev sedermera utsatt för den spanska inkquisitionen.

UNDER 1970-TALET var det fortfarande fritt fram för kvinnans pubeshår att växa vilt och frodigt, även inom porren. För den tidens feminister blev oansad kroppsbehåring dessutom en markör för sexuell frihet. Men kanske blev feministernas krav på ömsesidigt tillfredsställande sex alltför framgångsrikt, för det var vid samma tid som de knappt köns mogna flickorna började exponeras som sexobjekt. Skulle män nedlåta sig till att ge oralsex ville de inte ha hår i vägen, hår som ovanpå allt bar en kvinnas doft.

SOM AV EN HÄNDELSE kom porren till deras räddning. Det pornografiska kameraögat hade börjat stirra stint och närsynt på de frilagda könsdelarna och rörde bort den skymmande busken. Allt som återstod av kvinnans blygd var en kal skåra,

naken och oskyddad som hos ett litet barn, redo att när som helst flåkas upp. Och de porrkollande killarna, det vill säga ungefär alla killar, kunde runka loss till fantasin om den kravlösa, hårlösa snippan utan risk att höra det urgamla mullret ur kvinnokönets historiska mörker.

SOM STRAFF FÖR att ha bejakat sina egna sexuella behov fick tjejerna underkasta sig porrens nya estetik, antingen med hjälp av rakblad som ger klåda, utslag och inflammerade hårsäckar, eller med den så kallade brazilianmetoden som kostar dem både pengar och nästintill outhärdlig smärta. Salonger som eliminerar alla synliga tecken på att kvinnans underliv genomgått köns mognad kan däremot tacka porrindustrin för sin blomstrande verksamhet.

granskat

PORRPROFIT luk

När alla kan kolla porr gratis via nätet – hur kan då porrindustrins intäkter samtidigt skjuta i höjden? Svaret finns i digitaliseringens växande ekonomi av mellanhänder. Spelets förlorare är de som står längst ner i näringskedjan, porrskådespelarna, och i synnerhet de kvinnliga som får slåss om smulorna och gå med på allt farligare scener i den stenhårda konkurrensen. Desto mer cashar storspelarna in. Och eftersom pengar inte luktar sitter även rumsrena aktörer, exempelvis Swedbank, med fingrarna i porrfinansernas syltburk. Hur hänger då detta ihop?

TEXT UNNI DROUGGE

Den stora spindeln i porrens nya världsväv är distributören MindGeek, som lagt under sig de dominerande porrvideosajterna Pornhub, RedTube och YouPorn. Därigenom har MindGeek praktiskt taget fått monopol på hela infrastrukturen. Med den nya klickekonomin gäller det att generera så mycket trafik som möjligt, varför MindGeek också specialiserat sig på SEO, sökmotoroptimering, en tjänst som de även erbjuder andra företag för att förbättra deras sökresultat. SEO är en av Googles stora fiender eftersom sökmotorns relevans rubbas av att några fuskar sig först i kön.

JU FLER BESÖKARE en sida har, desto fler annonsörer och desto mer betalt per annons

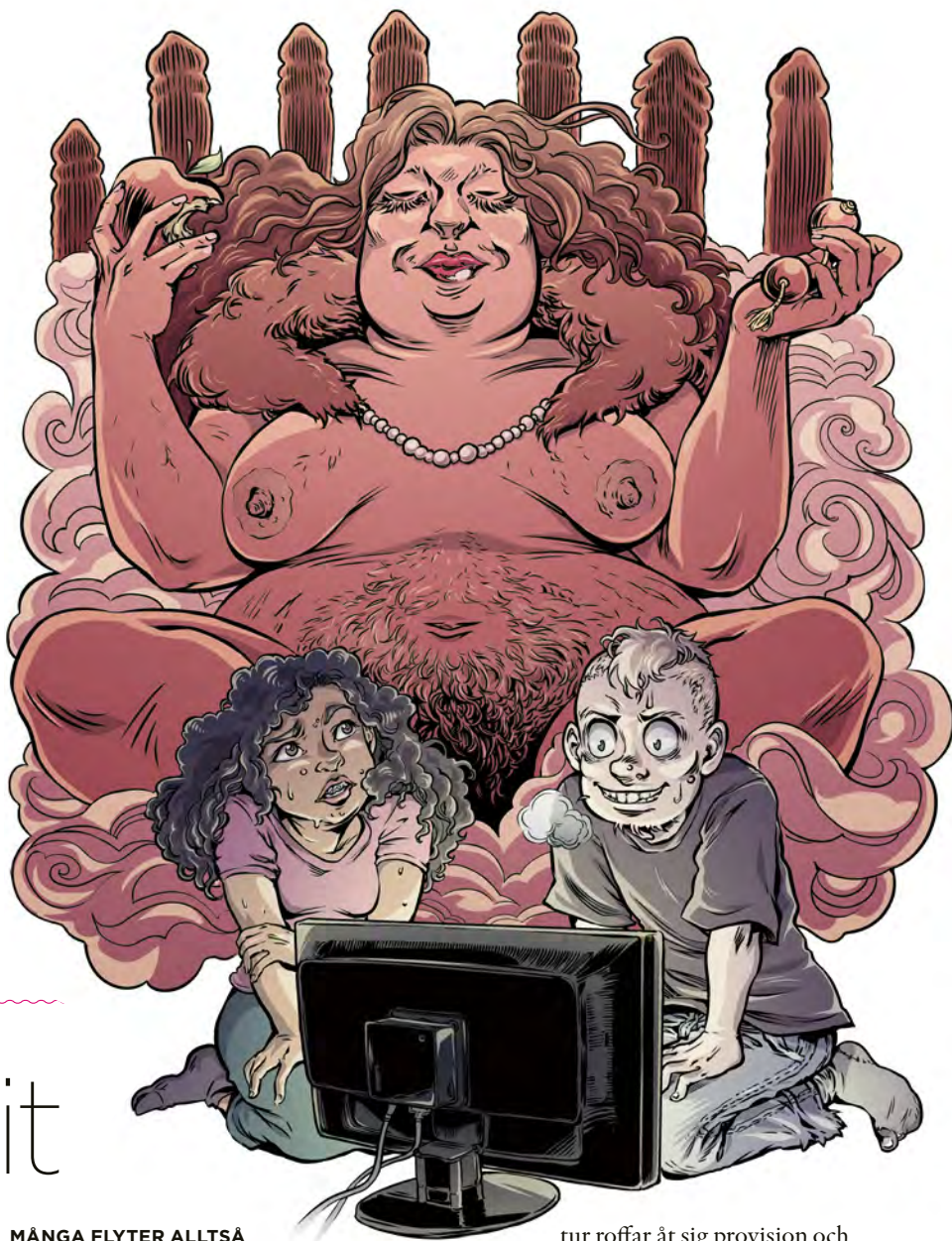
får den. MindGeek-ägda Pornhub hade förra året (2016) 23 000 miljarder (!) besökare. Många av annonserna på de stora gratissidorna leder till betalsajter där utbudet är mer extremt, det vill säga mer extremt än förslagsvis »brutal gang bang«, »pinal« eller »teen punishment«, som numera ingår i mainstreamutbudet. MindGeeks egna sidor kan då även ta provision på abonnemangsintäkterna från användare som klickat sig vidare till betalsidorna. Flera av betalsajterna ägs dessutom av MindGeek, som då kammar hem full pott.

EN ANNAN betydande del av porrsidornas annonsintäkter kommer från nätkasino-bolagen, däribland det svenska Leo Vegas som börsnoterades i fjol med buller och

21% av kvinnorna i åldern 18–24 år rakar bort blygdbehåringen helt.

n Pussy

Sedan kvinnans kalrakade könsorgan började hårdlanseras av porrindustrin på 1980-talet har framförallt de yngre kvinnorna anlagt den så kallade porrfittan. I en stor undersökning bland amerikanska kvinnor, publicerad i »Journal of Sexual Medicine« 2012, framkom att endast 12 procent i ålderskategorin 18–24 lämnade blygdbehåringen ifred medan 21 procent avlägsnade den helt. Bland 50-plussare var motsvarande siffror 52 procent (naturlig buske) respektive 2 procent (allt borta). Ju yngre kvinnorna var, desto större var andelen som i olika utsträckning ansade sitt könshår.

tar inte skit

bång, värderat till tre miljarder. Störägare som SEB och Aggregate Media (delägt av Bonnier) fick rejält klirr i kassan genom att sälja andelar av sitt uppvärderade aktieinnehav, samtidigt som AMF, Swedbank och Handelsbanken stod bland köparna när en tredjedel av Leo Vegas gick till försäljning. Att »seriösa« investerare som banker och pensionsfonder är med och finansierar porrindustrin via spelbolagens annonsering har inte gått obemärkt förbi, men i vanlig ordning slingrar sig de ansvariga genom att skylla på dem som befinner sig längre ner i hierarkin, i det här fallet ett oöverskådligt antal affiliate-bolag som sköter annonsplaceringen. Nätspelelsbolagen slingrar sig också från miljardbelopp i svenska skatteintäkter, då de är registrerade i Malta.

MÅNGA FLYTER ALLTSÅ med i porrens finansiella blodomlopp, men det är den store vampyren MindGeek som suger ut den mesta näringen, och för att få total kontroll över pengaströmmarna har även producentledet slukats upp. MindGeek äger flera marknadsledande filmbolag och studior, bland andra Digital Playground.

DET ÄR OCKSÅ på denna nivå spelets verkliga förlorare återfinns. Den enda möjligheten för nyproducerade porrvideor att nå ut på marknaden är via de stora gratissidorna, som köpts upp av MindGeek. Men istället för att, som förut, ha direktförbindelse med kunderna måste producenterna först lägga ut annonslockbeten med länkar till betalsidor som i sin

tur roffar åt sig provision och avgifter. Ska konsumenterna dessutom vara villiga att betala måste videorna erbjuda alltmer vågade och chockerande scener, för att kunna konkurrera med gratisutbudet. Och detta mot allt lägre ersättning.

Det är inte så svårt att räkna ut vilka som då får minst betalt men riskerar mest.

FÖR ATT PORRBRANSCHENS profitörer ska kunna sitta tryggt och bekvämt på samhällets gräddhylla och åtnjuta respekt och beundran i affärsvärlden, måste kvinnorna de skor sig på bli kränkta, skadade och plundrade till döds.

Källor: DiGital, Fightthenewdrug.org

Prostitution är människohandel!

Sambandet mellan prostitution och människohandel är uppenbart. Där det finns en efterfrågan på att köpa sex finns också förutsättningar för trafficking. Människohandel för sexuella ändamål har kallats Den moderna tidens slavhandel. De som blir utsatta för människohandel för sexuella ändamål är i första hand kvinnor och barn. Men domstolarna följer inte lagen, och de som gör sig skyldiga till människohandel slipper undan med lindrigare straff.

TEXT: SUSANNA ERIKSSON

Människohandel är ett brott reglerat i 4 kap 1 a § brottsbalken. För att dömas för människohandel krävs, enligt lagstiftningen, att någon har rekryterat, transporterat, överfört, inhyst eller tagit emot en person med ändamålet att personen ska exploateras till exempel för sexuella

ändamål. Dessutom krävs att det har skett genom olaga tvång, vilseledande, att ha utnyttjat någons utsatta belägenhet eller liknande. Regleringen kom till för att leva upp till FN:s Palermo-protokoll som handlar om att bekämpa den globala människohandeln. För barn krävs inte något otillbörligt medel för

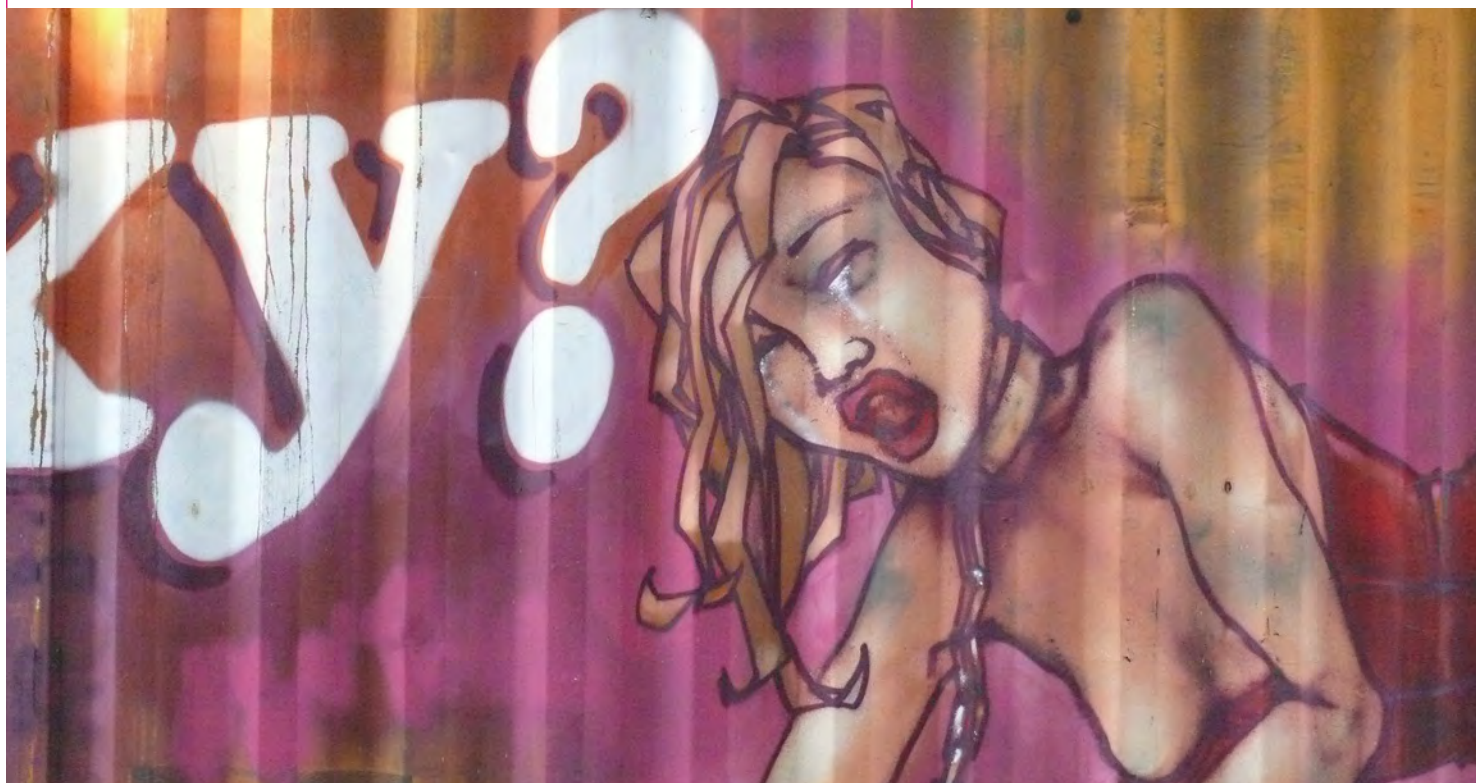
att ansvar för människohandel ska komma i fråga.

DOCK FINNS DET ett stort problem när det kommer till svenska domstolars tillämpning av bestämmelsen om människohandelsbrottet. Märta Johansson, docent i rättsvetenskap och lektor vid Örebro universitet, har genom sin forskning visat att domstolarna ställer upp ytterligare krav på vad åklagaren måste bevisa för att de ska fälla någon för människohandel. Krav som inte återfinns i lagstiftningen

FRIHET ATT BESTÄMMA ÖVER KVINNORS »VALFRIHET«

Politiken och rättsväsendet vill göra stor skillnad mellan prostitution och människohandel. Skillnaden ska vara den fria viljan. Vems fria vilja?

FOTO: WIKIMEDIA COMMONS

SUSANNA
ERIKSSON ÄR JURIST,
SPECIALISERAD INOM
VÅLD, STRAFFRÄTT OCH
FEMINISTISKA PERSPEKTIV
PÅ JURIDIKEN. HON MED-
VERKAR REGELBUNDET
I KVINNOTRYCK.

utan grundar sig på tidigare formuleringar av bestämmelsen och förarbetsuttalanden som helt missuppfattat Palermoprotokollets definition av människohandelsbrottet. När lagstiftningen endast kräver att ändamålet med handeln ska vara någon form av exploatering så har svenska domstolar kommit att kräva att denna exploatering också ska ha ägt rum för att döma någon för människohandel.

DENNA FELAKTIGA TILLÄMPNING får flera allvarliga konsekvenser. Kravet på fullbordad exploatering kan exempelvis innebära att den som köper en sexuell tjänst (med en straffskala på lägst två och högst tio år), utan i bästa fall döms för våldtäkt av barn (lägst två och högst sex års fängelse) eller för köp av sexuell handling av barn (böter eller fängelse i högst två år).

NÄR DET KOMMER till vuxna så vet vi att kopplingarna mellan prostitution och människohandel för sexuella ändamål är starka. Utsattheten bland kvinnorna i prostitutionen är stor och många har blivit föremål för den globala människohandeln. Men den politiska och rättsliga uppfattningen vill istället se en tydlig skillnad mellan å ena sidan prostitution och å andra sidan människohandel för sexuella ändamål. Prostitution anses då vara den fria individens eget val medan individer som utsätts för människohandel anses vara offer utan egen vilja. Detta trots att vi vet att uppdelningen inte ser ut så i verkligheten, där båda företeelserna flyter ihop.

MÄNNISKOHANDEL KAN som sagt ge lägst två och högst tio års fängelse, köp av sexuell tjänst ger böter eller fängelse i högst ett år. Om domstolarna följde lagen skulle så många fler kunna dömas för människohandel än vad som sker i dag.

Ingen går fri från dagens porrindustri

Den senaste tiden har debatten om porr varit väldigt aktuell i Sverige. Det är en stor fråga som väcker mycket känslor och tankar, inte minst hos män som försvarar porrindustrin.

EN FRÅGA SOM OFTA DISKUTERAS är var gränsen mellan frivillighet och tvång går i produktionen av pornografi. Vi är medvetna om att det finns enstaka kvinnor som säger sig själva ha valt det. Men vi vet också att majoriteten av de kvinnor och tjejer som utnyttjas i porrindustrin är utsatta för människohandel eller saknar andra försörjningsmöjligheter. Det vi också vet är att det finns en grundläggande maktfråga bakom dessa omständigheter.

VISST ÄR DET VIKTIGT att alla människor oavsett kön och sexualitet själva ska kunna få bestämma huruvida de vill vara sexuella varelser. Vi ska alla vara fria att älska och ha sex. Dock ser tyvärr inte verkligheten ut så alla gånger.

Enda skillnaden mellan ”
porr och prostitution är att
porren dessutom filmar
övergreppen.

PORRINDUSTRINS STEREOTYPT manliga syn på sex driver i dag den sexuella utvecklingen inom hela samhället. Något som jag tror är skadligt för oss alla men särskilt för den uppväxande generationen. Sex har fått en allt svagare koppling till kärlek och känslomässig närhet, vilket jag anser vara en direkt effekt av dagens porrindustri.

SÅ LÄNGE DET ÄR MÖJLIGT för män att köpa och utnyttja kvinnors och tjejers kroppar genom prostitution och porno-

grafi kommer den jämställdhet vi strävar efter inte att uppnås. För så länge efterfrågan finns kommer kvinnor att fortsätta exploateras. Sexualisering av kvinnors och tjejers kroppar i den kommersiella porren bidrar till en skev bild av kön och sexualitet samt förstärker synen på kvinnor och tjejer som sexuella handelsvaror och konsumtionsartiklar.

PORNOGRAFI OCH PROSTITUTION är systematiserade sexuella övergrepp. Det enda som skiljer dem åt är att pornografin dokumenterar övergreppen på film.

ZOZAN INCI
Ordförande i Roks

FOTO: FRIDA EKHAN

KVINNAN OCH GÄNGET

När »Flickan och skulden« kom ut 2002 blev den en gamechanger. Efter det har den gamla skuldbördan lyfts från den våldtagnas axlar för att istället tynga ner förövarens. Idag kan därför kvinnor och tjejer gå rakryggade genom ett våldtäktsmål. Allt detta är Katarina Wennstams förtjänst och hennes centrala ställning bland Sveriges tongivande feminister är lika orubbad som hennes absoluta gehör för samtidens brännande kvinnofrågor. Här möter hon feministen och kollegan Nina Lekander i ett dynamiskt samtal.

TEXT: NINA LEKANDER | FOTO: SEVERUS TENENBAUM

I år belönades Katarina Wennstam med Roks utmärkelse *Årets Kvinno-gärning*. Hederstiteln delas ut till »någon som genom en anmärkningsvärd och signifikant gärning har bidragit till att mäns våld mot kvinnor lyfts fram i ljuset och visat att denna verklighet, som alltför många kvinnor lever i, också går att förändra«.

Ja. Jag kan bara hålla med. Katarina Wennstam har inte bara ritat om kartan, hon har också breddat vägen som leder kvinnor bort från mäns våld. Under tiden har även hennes rakt redovisande

journalistprosa förändrats mot en mer och mer litterärt elokvent stil. Den nyutkomna »Gänget« är det bästa jag har läst av hennes penna. Hon dunkar in ämne efter ämne, stämning efter stämning. Romanen handlar inte alls bara om (framför allt unga) kvinnors utsatthet och mäns våld, utan även om skuld, grupptrösk och (försök till) glömska och botgöring.

Liksom om klass, åldrande, segregation, etnicitet, rasism; you name it. De beundransvärda hjältinnorna – den lesbiska snuten Charlotta med migrän och den Chanelklädda persisksvenska juristen Shirin – får mig att undra om hon inte räds att anklagas för »kulturell appropriering«? För vad jag förstår är Katarina Wennstam en vit, snygg, cis-kvinna från medelklassen.

I VILKEN MÅN får man iklä sig någon annans fjädrar eller mockasiner? Så tänker jag ibland såsom numera delvis bosatt i Berlin, i en inte fullt så gentrifierad stadsdel som Söder. Där går jag ofta förbi en leksaksaffär som skyltar med indian- och »zigenar«-dräkter att klä ut sig i. Minns

Henrik Schyffert i hans fett kritiserade Hiawathadräkt och det debacle som uppstod när Tomas Ledin deklarerade »Jag är Jason«.

Annat som intresserar mig: porr. I »Gänget« används hela två gånger en gammal porrtidning som försök till brasa just före en gruppvåldtäkt.

VAD TYCKER VÄL DÅ Katarina Wennstam om pornografi och för den delen prostitution; om äckel, lagar och yttrandefrihet? Sexistisk reklam?

Dessa mina frågor, och många fler om kvinnohat och identitetspolitik, får i mitt huvud när jag slutligen får tag i Katarina Wennstam via Facetime – ett energiknippe som helt coolt sitter och kör bil på Essingeleden medan jag fipplar med telefoner och dator och inspelningsappar hemma i Prenzlauer Berg. Hur gör man?

WENNSTAM SER MER på vägen än på mig i min för dagen – nu igen! – taskiga frisyr. Tack för det. Jag ser hennes duktiga säkerhetsbälte mellan bröstet och ett silverhjärta om halsen plus ett par balla solglasögon,

Katarina Wennstam

ÅR: Född 1973

ÄR: Författare, tidigare journalist

BOR: Nacka

GÖR: Skriver och bråkar

VILL: Se en annan värld för min dotter och min son

FEMINISTISK FÖREBILD: Alla som banade väg, framför allt de bortglömda som gick före

MOTTO: »I uppförsbacke blir benmusklerna starkare«

jävla eleganta ungdomsmänniska född 1973. Så liksom robust och talför. Jag skör och mesig och tekniknervös. Men vad fan, jag har väl också varit med och vad är det för fel på handskrivet klotter?

”

Vi måste »klä av« porren. Se på den tillsammans med ungdomar i till exempel skolan, förklara att här är det fråga om både kroppsfixering och trickfilmning. En orgasm eller utlösning behöver inte se ut så.

Flickan och Wennstam

Flera av Katarina Wennstams boktitlar innehåller ordet »flickan«. »Flickan och skulden«, »Skymningsflickan«, »Flickan och skammen«, »Flickan på hotellet«... Att hon väljer att använda bestämd form singularis istället för »flickor« eller »flickorna« har sin givna poäng. Flickan är den som är utsatt och står ensam inför alla de realiteter som formar både hennes världsbild och självbild. Mäns våld, sexistiska budskap, pornofiering, näthat, skamning och alla subtila former av förtryck utgör ett minerat fält som varje flicka måste beträda. Den flickan har Katarina Wennstam själv en gång varit, och det är henne alla kvinnor bär inom sig. Wennstam bär henne på sina axlar, lyssnar på vad hon säger och låter hennes röst ljuda genom hela sin litterära produktion.

Men jag får knappt en fråga ur munnen, Katarina går på som en skördetröska över ett raps-, ryps- eller whatsoever-fält. Borde hon inte vara jurist som sin underbara hjältinna Shirin, eller ännu hellre kanske journalist som förr – och hur hinner hon med sitt idoga arbete, frånskild och med en tio- och en trettonåring i det som jag förmodar välstädade Nackahuset?

Jorå, ni hör: fördomar och författaravundsjuka kryllar i huvudet. Förhoppningsvis hör och ser hon inte att jag dricker vitt vin ur en kaffekopp och röker cigaretter medan vi pratar. Hon pratar.

NÄVÄL. Jag har en nära anhörig som har blivit utsatt för ungefär allt det vidriga våld mot framför allt unga kvinnor som Wennstam skildrar. Jag är en nära anhörig som har klarat mig himla bra. Ofta antastad men aldrig våldtagen. Jag har en nära väninna som en gång frågade mig »Va, har du aldrig blivit våldtagen?«. Nä, sa jag. Och dit räknar jag inte alla urtrista gånger då jag har haft helt vanligt heterosexuellt husfridssex av ren slentrian och allmän mesighet. (Och i bakhuvudet susar det på grund av en svensk väninna som är dödssjuk av någonting naturligtvis underlivsrelaterat. Ingen slipper undan.)

MEN ALLTSÅ, pornografin, och scenen i boken där ett gäng killar före en otäck våldtäkt försöker tända eld på några fuktiga gamla porrtidningar.

Hur stor är egentligen porrens roll i faktiska övergrepp?

– Nja, säger hon, här var porrtidningarna nog mest med som ett tidsdokument. Innan porren hamnade på internet och blev ett jävla getingbo... så klart att människan har behov av erotik, hon är en enkel varelse som tänker på sex och pratar om sex. Men det är ju en industri där många får väldigt illa. Jag tror inte på förbud och värnar förstås yttrandefriheten, men vi måste prata om den – varför är till exempel den kvinnoförnedrande porren fortfarande så vanlig trots att vi talade om schyst porr redan för 20 år sen?

Här tänker jag lite grann på den tamejfan vilda, fria och kroppstoleranta queerporr som jag har sett en del av, men hinner inte säga något förrän Katarina fortsätter:

– Vi måste helt enkelt »klä av« porren, säger hon med en pregnant formulering. Se på den tillsammans med ungdomar i till exempel skolan, förklara att här är det fråga om både kroppsfixering och trickfilmning. En orgasm eller utlösning behöver inte se ut si eller så.

Men ibland får jag intrycket av att du tycker att flickor och/eller kvinnor bara får penetreras av en enda man och bara på ett visst sätt.

– Okej, säger Katarina. Och fortsätter med att kommentera hyckleriet, dubbelheten: Det är en konstig tid. Vi lever med en extrem sexualisering och på samma gång med en lika extrem prydhet. Det finns sex överallt och dessutom en massa idéer om vad som inte är sextigt. Och samtidigt skyller man allting på flickor och kvinnor – om du ser ut som de magra och storbystade kvinnorna i reklamen får du skylla dig själv.

WENNSTAM HAR alltså barn med en iranskättad kille, därmed stor kunskap om denna grupp medborgare, vilket märks i den initierade beskrivningen av persiska framgångar i Sverige, som gestaltas i »Gänget«. Trovärdigt skildrar hon Shirins dubbla fälla i att vara dömd på förhand »enbart på grund av att hon är andra generationens invandrare och framgångsrik. Hon vet att de två saker som fascisterna avskyr allra mest är varandras motpoler. Å ena sidan de misslyckade invandrarna, de som fastnar i kriminalitet /.../ Å andra sidan de som likt henne har

”

Det är en konstig tid. Vi lever med en extrem sexualisering och samtidigt med en extrem prydhet. Det finns sex överallt – men om du ser ut som de magra och storbystade kvinnorna i reklamen får du skylla dig själv.

ansträngt sig utav bara den, och klättrat högre på karriärstegen än många etniska svenskar.«

VI BERÖR ÄVEN det obehagliga faktum att kvinnor – i Sverige som utomlands – bedöms ha olika »skyddsvärde«. Minns Catrine da Costa och den ännu kvardröjande hora/madonna-föreställningen. Medan män antas våldtra eller köpa sex för att de liksom måste. Och att kvinnor som »lämnar hemmet« eller placerar sig ensam med en man mer eller mindre får skylla sig själva.

Jag drar då upp fallet med Chrissie Hynde, som i någon mån tyckte att det delvis var hennes eget fel när hon »slampigt

Flytta fokus och skuld dit där den hör hemma: hos männen, våldsverkarna.

klädd« i ungdomen följde med och blev våldtagen av ett gäng motorcykelkillar med t-shirts där det stod »I heart rape«.

– Nej! ropar Katarina Wennstam, dock med händerna ännu stadigt på ratten. Flytta fokus och skuld dit där den hör hemma: hos männen, våldsverkarna.

VILKET PÅ SÄTT och vis motsägs av den fina roman som »Gänget« är. Noll manshat. Tvärtom finns där en ömsint, törs man säga moderlig, förståelse för det psykologiskt komplicerade spel som ryttrar bland unga och vuxna män. Läsaren ryser av händelsernas fasa, men värms av Katarina Wennstams kloka och ömsinta blick.

PS. Flera dagar efteråt kom jag av en slump på hur man spelar in ljud enkelt via Face time. Eller om det var genom meddelandeappen, nu har jag glömt det igen...

PS 2. Wennstam låter meddela att även hon har dåliga hårdagar. Det tror jag inte ett skit på.

PS 3. Mycket har vi inte hunnit med. Men (fram-)tiden är än så länge ganska lång. Det tror jag gärna på.

Om skribenten...

Nina Lekander och den feministiska rörelsen har varit oskiljbara under hela hennes yrkeskarriär. Hennes kunnskap inom feministiska teori-byggen och idéströmningar är det ingen svensk journalist som kan övertrumfa.

Hon blev känd som Expressen-kolumnist och sedermera fast medarbetare på kultursidorna, där hon fortfarande är anlitad som kritiker.

I den offentliga debatten har hon varit en stark röst och en flitigt anlitad gäst i de flesta radio- och teveprogram som belyser aktuella ämnen.

Hon är också författare till en rad hyllade romaner, däribland »Lilla Livet«, som tar upp vedermödorna med en IVF-befruktning. Utöver det är hon dramatiker och översättare och var en av de drivande krafterna bakom den alltid smockfulla feminist-festivalen på legendariska Kafé 44.

Wennstam och männen

- **Monstermyten.** I boken »En riktig våldtäktsman« sticker Katarina Wennstam håll på den omhuldade myten om att män som förgriper sig på tjejer och kvinnor är utrustade med specifika och skrämmande särdrag. När det visar sig att förövarna oftast finns mitt ibland oss – en granne, kollega, kompis eller nära släkting med trevligt yttre och välfungerande liv – uppstår en så kallad kognitiv dissonans. Skräckbilden av den typiske sexualbrottslingen kolliderar med verkligheten.
- **Män i grupp.** I senaste spänningsromanen »Gänget« ger sig Wennstam i kast med mäns beteende när de befinner sig i grupp med andra män. Grupptricket kan forcera de inre spärarna hos män och killar och få dem att begå handlingar de aldrig annars hade varit i stånd till. Män måste våga stå upp för sin individualitet, säger hon.
- **Den manliga sexualiteten.** Wennstam reagerar hårt mot uppfattningen om att män som våldtagit en kvinna inte alltid förstår att de begått ett övergrepp. Hon uppmanar rättsväsendet och allmänheten att sluta utgå från att männen är dumma och efterlyser positiva bilder av män som sexuella varelser. Men det ligger på deras ansvar att bryta tystnaden och skapa motbilder, tillägger hon.

- **Manliga slampor.** Wennstam har letat efter manligt kodade motsvarigheter till alla de glåpord som tjejer och kvinnor får utstå om de haft sex med olika partners, men när det gäller män och killar är benämningarna positivt laddade, och det enda ord som kan tolkas negativt är »konferensknallare«.
- **Manshatet.** Feminism har förknippats med manshat i så många sammanhang att uttrycken nästan blivit synonyma. Men Wennstam ger svar på tal: Inte ens en man som stampat ihjäl en kvinna får frågan om han hatar kvinnor. Men kvinnor som kämpar mot mäns våld mot kvinnor måste ständigt svara på frågan om de hatar män.
- **Läktervåldet.** I en debattartikel föreslog Wennstam att högriskmatcher skulle förbjudas i tio år (Expressen 2017-05-22) och att de 1000 poliser som krävs för att hålla ordning på arenorna vid dessa matcher istället skulle behövas för att skydda alla de kvinnor som riskerar livet genom att lämna en våldsam och kontrollerande man. Hennes drastiska sammanfattning är numera ett bevingat uttryck: »Tänk tanken vad tusen poliser skulle kunna göra bättre än att vakta på vuxna jättebebisar.«

Den allra första gnista

SÅ HÄR GJORDE VI

”

Porrfritt handlar inte om ett förbud utan om att tillgången begränsas. Och vi vill ju ha porrfria arbetsplatser, eller hur? Det är väl inte så radikalt.

Tjejjouren i Lund har plats för flera olika åsikter när det gäller porr – men som organisation står de bakom Roks kampanj Porrfritt. Kvinnotryck talade med jourens ena ordförande om att chatta med utsatta unga tjejer och om det finns någon »ren« lust som är fri från normer.

TEXT OCH FOTO: MARJA BECKMAN

Vissa kontakter är det svårt att sluta tänka på. Den ena ordföranden för Tjejjouren i Lund, Evelina Hanson, berättar om en chatt med någon som verkade mycket ung. Hon baserar uppfattningen på hur tjejen uttryckte sig: hennes stavning var inte så bra och hon använde många emoji. Chatten pågick hela kvällen och tjejen hade svårt att komma fram till vad hon ville prata om. Det hon hade gjort var olagligt, skrev hon flera gånger. Sen kom det fram att hon hade blivit tvingad att göra saker med män och att hon hade fått betalt för det.

– Hon trodde att hon bröt mot lagen. Kanske var hon yngre än femton år. Hon ville inte gå in på vem det var som gjort detta mot henne, hon gav överhuvudtaget väldigt lite information och frågade om vi sparar konversationerna och om vi kunde spåra hennes IP-adress, men det kan vi inte. Vi har ett chattprogram där alla är anonyma, säger Evelina Hanson.

EVELINA VET FORTFARANDE ingenting om tjejen och kan känna sig lite otillräcklig över att inte ha kunnat hjälpa henne mer. Samtidigt finner hon stöd

OM VI ÄR HETEROSEXUELLA TJEJER ELLER KILLAR KANSKE VI HAR LÄRT OSS ATT VÅR SEXUALITET HANDLAR OM KVINNORS UNDERORDNING, FUNDERAR EVELINA HANSON..

n av motstånd

i tanken på att tjejen vågade ta ett första steg och höra av sig till tjejjouren fastän hon var så rädd. Möjligheten att vara anonym är ofta helt avgörande för att tjejer ska våga berätta om svåra erfarenheter.

VI BEFINNER OSS i studentstaden Lund och äter lunch på ett bohemiskt kafé som har en sandlåda till gästernas barn på sin uteservering. Evelina Hanson har några dagars ledighet mellan sina sommarjobb på en förskola och ett äldreboende, innan studierna på socionomprogrammet vid Lunds universitet börjar igen. Hon är 24 år och kommer ursprungligen från Nyköping. Tjejjouren hittade hon när hon googlade efter en lokal feministisk organisation att engagera sig i.

TJEJJOUREN FÅR SÄLLAN frågor om de stödsökandes egen porrkonsumtion. Däremot händer det att tjejer skriver att deras partners porrkonsumtion får konsekvenser för deras samliv.

– Det är ett allvarligt problem att många unga får sin första kontakt med sex genom porr på internet. De kan råka skriva en bokstav fel eller själva söka för att de är nyfikna. Oavsett så påverkar porren ungdomars syn på vad sex är, säger Evelina.

Desto vanligare är frågor om kroppen, om den är normal. Tjejerna frågar hur de ska vara och hur de ska se ut. Joursystrarna kan inte alltid svara på frågorna, men visar att de finns där.

– Vi är inte läkare eller vårdutbildade och brukar därför svara att om du är riktigt orolig ska du kontakta vårdcentralen. Det vore fel att bara säga »nej, du är normal«. I första hand är vi där för att lyssna, säger Evelina.

SOM ORGANISATION står Tjejjouren i Lund bakom Roks kampanj Porrfritt och det gör även flera av medlemmarna i jouren. Porrfritt bygger på idén om att kommersiell pornografi är en del av ett sexistiskt samhälle och det kvinnoförtryck som leder till att vissa män är våldsamma mot kvinnor. Därför bör hotell inte erbjuda sina gäster pornografiska tv-kanaler. Det går förstås inte att hindra den som vill från att surfa efter porr på internet.

PÅ INDIVIDNIVÅ är åsikterna mer delade. Vissa joursystrar menar att ett förbud inte behöver leda till minskad konsumtion. De ser porr som ett njutningsmedel som hör samman med individens sexualitet, och den har ingen annan människa rätt att lägga sig i.

– Men Porrfritt handlar inte om ett förbud utan om att tillgången begränsas. Och vi vill ju ha porrfria arbetsplatser, eller hur? Det är väl inte så radikalt. De som tror att Porrfritt beror på moralpredikan har fått allt om bakfoten, säger Evelina.

Vad är då feministisk porr?

– Det måste vara någonting som upplevs som frigörande för kvinnor, funderar Evelina.

Finns det lust som är fri från de föreställningar vi ständigt möter i samhället?

– Kanske lär vi oss utifrån heteronormen att tända på sånt som associeras till vår könsidentitet. Om vi är heterosexuella tjejer eller killar har vi kanske lärt oss att tända på kvinnors underordning och mäns överordning, säger Evelina.

DET SVÄRASTE är när jouren får samtal eller meddelanden om incest, sexuella övergrepp eller prostitution – som i chatten som nämnts ovan.

– Det är jättesvårt eftersom man blir personligt upprörd. Men det enda vi kan göra är att försöka ta vara på det motstånd som tjejen har inom sig. Hon kanske beskyller sig själv för det som har hänt. Men ändå hör hon av sig till oss. Behovet att berätta är den första gnistan av motstånd, menar Evelina.

Tjejjouren har ingen anmälningsplikt och ringer inte polisen eller sjukvården ens när de kontaktas av självmordsbenägna tjejer som berättar var de är.

– Vi ringde ambulansen en gång när en tjej sa var hon befann sig, men det var ingen där när de kom dit. Det var jättejobbigt, så nu uppmanar vi tjejerna att själva ringa efter hjälp, säger Evelina.

FÖR NYA JOURSISTRAR kan det vara en chock när de märker vad samtalen handlar om. En gång i månaden träffas alla joursystrar tillsammans med handledaren, som även Kvinnojouren i Lund vänder sig till.

– Vi gör caseövningar och alla får ta med sig ett case som de har varit med om, och vi diskuterar det tillsammans. Det låter hemskt, men när du har varit med ett tag blir du van vid att hantera informationen. Du lär dig att hålla lite distans, säger Evelina, men tillägger sen: Man får inte glömma att det oftast är väldigt givande, jag känner att jag gör något viktigt för någon annan. Många är ensamma när de ringer och kan dela sin svåra stund med någon som lyssnar. Särskilt bra känns det när någon ringer och tackar »så hemskt mycket« för samtalet!

Tjejjouren i Lund har inte bara digital kontakt med stödsökande tjejer. På onsdagskvällar kan de tjejer och kvinnor som vill komma till ett ställe som heter Träffpunkten. I höst planerar Tjejjouren i Lund att ha en temadag om sociala medier för att locka de yngre.

”

Behovet att berätta är motståndets första gnista. Det är den vi hjälper tjejer att ta vara på.

LUNDS TJEJJOUR

Bildades: 2001

Antal anställda: 2 (en som nyligen gick upp från 75 till 100 procent och en som gick från 25 till 50 procent).

Antal medlemmar: Just nu 45, men under hösten planeras två grundutbildningar med 40 platser, så medlemsantalet kan komma att fördubblas inom kort. Eftersom Lund är en studentstad är omsättningen av medlemmar stor.

Antal nya kontakter: Alla jourens kontakter är anonyma så de vet inte om de är nya eller ej, men 2016 hade de 1126 chattsamtal, 257 telefonsamtal och 245 kontakter via mejl eller frågelåda. Framför allt chattsamtalen har blivit många fler jämfört med föregående år.

En undulat

Ett internaliserat
kvinnohat

Kvällsmat

En ny sorts haiku

Satirtecknaren **Sara Granér**s omåttligt uppskattade dagsverser har sen drygt ett år publicerats på hennes instagramkonto »el_granero« under hashtagen »dagensdikt«. I höst ges de äntligen ut i bokform! Granér debuterade för snart ett decennium sen med »Det är bara lite AIDS«. Ett av hennes mest uppmärksammade seriealbum är »Jag vill inte dö, jag vill bara inte leverera« som utkom 2015 och som ger en rejäl känga åt arbetsmarknaden och arbetslinjen överlag.

#Dagensdikt är genial i all sin enkelhet och innehåller alltid tre rimmade ord eller rader. Höstens diktsamling har titeln »Blixt från oklar himmel«, och några av mina personliga favoriter är: »En insjö, en bankomatkö, att dö«, »Jordens undergång, en luciasång, en avbitartång« och »Ett ofördelaktigt utseende, ett normalt beteende, sommarnattens leende«.

Alla stycken är illustrerade med konstnärens mycket signifikanta stil; kantig likväl som psykedelisk, superdetaljerad och naivistisk, allt på en och samma gång.

Finns det något syfte med att blanda triviala fenomen med ångestfyllda eller existentiellt tunga tillstånd?

– Jag har alltid gillat att växla mellan in- och utzoomningar i mina serier. Att försöka ha en blick på människan utifrån rymden och parallellt använda mer vardagliga, »små«, individuella perspektiv. Kanske kan rimmen fungera som ett sätt att foga samman världen fast den kan kännas väldigt uppsplittrad och fragmenterad. När tillvaron inte verkar hänga ihop på något rimligt sätt kan den i alla fall rimma, säger hon.

FOTO: PRESS

Nu riktas strå

W.I.S.P står för »Women in swedish performing arts.«

Det är ett nygammalt nätverk för kvinnor och transpersoner som arbetar inom scenkonsten – alla yrkeskategorier. W.I.S.P startade 2009 men har under flera år hållit en låg profil till följd av resursbrist. I år fick föreningen en nystart. W.I.S.P:s grundare beskriver nätverket som en plattform och en tankesmedja där kampanjer, kupper, föreläsningar, blind dates, fester, studiecirkel och workshops äger rum. Tanken är att skapa jämställdhet i en bransch som systematiskt nedvärderar kvinnor och kvinnligt kodade personer.

– Samtidigt som det finns ett starkt feministiskt engagemang på många håll i scenkonstbranschen, är den ofta mycket patriarkal gällande vilka som har makt, tar plats och hur olika kön gestaltas på scen. Platser där vi som inte är cis-män kan samlas och utbyta erfarenheter och stärka varandra behövs, både för oss personligen och för att pusha scenkonstens utveckling i en mer feministisk riktning, säger **Sara Bergsmark** som är ordförande för W.I.S.P.

Det är både etablerade och icke-etablerade yrkesutövare som verkar inom W.I.S.P, bland de förstnämnda finns dansgruppen JUCK som utmanar könsroller med sina stereotypa manliga moves. Längre leve kvinnliga konstutövare!

FOTO: LINUS EDBLAD

Ett kontrollerat fall

Julia Peirone har sen hon tog sin examen på Konstfack 2001 arbetat med frågor kring identitet och fotografisk bild. Hennes konst skildrar oftast unga kvinnor mitt i en rörelse eller ett avhugget uttryck, och hon utmanar ständigt gränserna för vad en fotografisk bild kan vara. Hur vi genom den okontrollerbara bilden möter oss själva i ett samhälle som verkar handla alltmer om självmedvetenhet. Den 4 november–18 mars nästa år hittar vi hennes första museiutställning på Göteborgs konstmuseum.

Julia Peirone säger att hennes största inspiration är blicken, hur vi tittar på oss själva och varandra. När hon skapar låter hon kameran fånga stunder och ögonblick som hon kanske inte alltid är beredd på. Flickorna som tar plats i Julia Peirones fotografier kan vid en första anblick se ut att ha tappat fattningen, men det är bara den enkla tolkningen, menar konstnären.

– De (modellerna red. anm.) kan vara både offer och ha makt över sig själva och betraktaren. Jag tänker att det oftast är komplext. Vi vill vara på ett sätt men är på ett annat. Jag intresserar mig för ytan kontra det som finns bakom, det som skaver. Vad vi längtar efter eller begär.

FOTO: JULIA PEIRONE

kastaren rätt

När gris-murvlarna avslöjades

»Vad är det ni tjejer vill egentligen?» är inte en nygjord dokumentär, tvärtom är det snart 30 år sen Sveriges Radios **Susanne Björkman** granskade sexismen på Aftonbladet. För drygt tio år sen sändes dokumentären på nytt i P1, och den går fortfarande att ta del av på sverigesradio.se. Det rekommenderar jag alla att göra. Susanne Björkman följde upp det så kallade »Dokumentet«, som var en sammanställning av Aftonbladets kvinnliga journalisters vardag. Där beskrevs en vidrig sexistisk jargong bland nedlåtande och alkoholiserade manliga kolleger som dominerade redaktionen med järnhand.

Radioprogrammet ledde till ramaskri. **Allan Fagerström**, som vid tillfället var chefredaktör på tidningen ville att Susanne Björkman skulle omplaceras inom radiohuset och inte längre få göra radioprogram.

»Vi arbetade på flera sätt, vi träffades i smågrupper och diskuterade. Vi hade större möten. Vi skrev om oss själva, vi intervjuade varandra. Efterhand som berättelserna kom in blev vi frimodigare. Vi märkte att vi inte var ensamma om våra problem och vi började tro lite mer på oss själva.«. Så beskriver Dokumentets skapare sin arbetsprocess. Det är ett tidlöst vittnesmål som inspirerar till både systerskap och myteri, på fler ställen än inom journalistkåren!

FOTO: TT

TEXT
FRITIDSLINJEN:
ELLINOR GOTBY
ERIKSSON

Jag är gärna feminin – men inte med en man!

Arvida Byström är den kvinnliga selfiens stolta fanbärare. Från den hånade lågstatusstämpeln har hon lyft selfien och gjort den till konst. Att bilderna kopplas ihop med sex beror på att feminina kroppar systematiskt sexualiseras, förklarar hon.

TEXT: ELLINOR GOTBY ERIKSSON | FOTO: ARVIDA BYSTRÖM

Hur resonerar du kring att visa bilder som uttrycker den egna sexualiteten i ett samhälle som profiterar på kvinnokroppen?

– Jag anser inte att jag jobbar särskilt mycket med sex i min konst. Däremot är feminina kroppar så kopplade till sex att det bara tas för givet att någon som använder dem i sin konst har fokus på sex. Visst, jag pratar om kön och jag fokuserar mycket på kroppen, men det är inte synonymt med sex. Om det är manskroppar i konst associeras de inte per automatik till det ämnet, och om de ändå gör det så är det främst gay-kopplingar som dras. Det är det som är kärnproblemet – att kvinnokroppen systematiskt sexualiseras. Jag har inte mött så mycket moraliseranden kring nakenheten i min konst. När jag gjorde en mensrelaterad bildserie 2012 blev det däremot en del negativa reaktioner, men tack och lov har mens blivit mer avstigmatiserat de senaste åren.

Varför uppstod inget ramaskri om dina avklädda bilder?

– Det finns en falsk idé inom konst och populärkultur om att sex och nakenhet fortfarande är provocerande. Men idag är nakenhet snarare regel än undantag, så get over it! Enligt den gamla uppfattningen är en naken kvinna detsamma som en lössläppt kvinna. Att kasta av sig kläderna pratas då om

” Inom konst och populärkultur tror man att sex och naket fortfarande är provocerande. Men idag är nakenhet snarare en regel än ett undantag, så get over it!

som lite knäppt och galet men egentligen blir vi ju konstant uppmuntrade till nakenhet. Samtidigt finns det en misogyn dubbelbestraffning där till och med människor som jag har umgåtts med, och detta i queerkretsar, helt plötsligt har vådrat konstiga åsikter om att jag klär mig för utmanande och sexigt.

Hur ska man egentligen gå till väga för att återerövra sin sexualitet?

– Jag har börjat öva på att säga nej mer ofta. Ibland har jag sagt ja till sex eller till och med varit den som pushat på kring det och varit överdrivet positiv, när det kanske varit bättre att ta ett steg tillbaka och se om man har sex för status och identitetsbyggande snarare än för att ha lite mysigt och kul.

Kvinnor som sexuella subjekt har förnekats sen tidernas begynnelse, håller det på att ändras till följd av selfiekulturen?

– Jag var tillsammans med en tjej i tre år och hon gjorde det lättare för mig att ha en feminin stil. Jag tycker inte att det känns lika bekvämt att vara feminin med en man, för då är det som att jag går in i en förutbestämd könsroll. Med henne blev det mer som en performance som man då kan klä av och på. På samma sätt är selfiefenomenet positivt för självbilden för där går det att ta på och av sig den femininitet som man känner för. Men selfiekulturen ska inte bara applåderas, den kan såklart vara problematisk också. Det är ofta de som redan är privilegierade som belönas av den. Jag kommer exempelvis undan med väldigt mycket i min konst just för att jag är smal och ser ungdomlig ut.

DETTA HAR HÄNT

Tidigt visade sig Emma Arvida Byströms fotografiska geni, både bakom och framför kameran. Som 16-åring fick hon sina bilder publicerade i artsiga »Vice«, och året därpå var hon aktiv som yrkesfotograf och började snabbt landa stora internationella samarbeten med magasin och modeföretag. Med den unga feministens blick insåg hon tidigt att alla aktiviteter som unga tjejer gillar att hålla på med får låg status, som exempelvis selfies. Hon gick därför in för att lägga upp selfiebilder på ett Instagramkonto som snabbt växte i popularitet, där hon experimenterade med en mängd olika uttryck, ofta lättklädd och med fetischer och poser som skulle kunna associeras till porr om de inte samtidigt hade något som störde just den kopplingen, exempelvis mensblod.

Tillsammans med Molly Soda släppte hon tidigare i år fotoboken »Pics or It Didn't Happen: Images Banned from Instagram«, med bilder som inte tillåts på plattformen och som visar att kvinnokroppen fortfarande är omgärdad av en massa tabun.

TEXTER
CHRISTINA LINDSTRÖM
PRESSEKRETERARE
ROKS

Katarina Wennstam hyllas för sitt arbete mot mäns våld mot kvinnor.
FOTO: GÖRAN SEGEHOLM

KATARINA WENNSTAM TAR EMOT PRISET FÖR ÅRETS KVINNOGÄRNING!

Det är höst och dags för jourkvinnor och jourtjejer att träffas. Och i år kommer den regionala träffen i Göteborg att bli extra speciell. Då kommer nämligen priset för Årets kvinnogärning att delas ut! Författaren och journalisten Katarina Wennstam prisas bland annat för sitt »mod och för att hon envist bedriver ett enträget arbete mot mäns våld mot kvinnor och uppmärksammar konsekvenserna av könsmaktsordningen«. Wennstam kommer även att hålla ett kort inspirationstal i samband med prisutdelningsceremonin den **15 oktober**.

VISSTE DU ATT...

FOTO: FRIDA EKMÄN

Roks, Riksorganisationen för kvinnojourer och tjejjourer i Sverige, är den enda riksorganisationen i Sverige som jobbar bara för och med kvinno- och tjejjourer. Organisationen är partipolitiskt och religiöst obunden med över 100 medlemsjourer. Den sjunde och nuvarande ordföranden heter Zozan Inci.

ARBETE MOT PROSTITUTION

Zozan Inci och föreläsaren och författaren Rachel Moran från SPACE International (Survivors of Prostitution Calling for Enlightenment).

FOTO: CHRISTINA LINDSTRÖM

Nordiska kvin

ÅRETS TEMA PÅ NKMV

»RÖSTERNA – VÅLDSUTSATTAS ÅSIKTER, BEHOV OCH ROLLER«

Årets upplaga av Nordiska Kvinnor Mot Våld hölls i Reykjavik, Island **1-3 september**. Roks deltog med en välbesökt föreläsning av juristen och forskaren **Eva Diesen** som presenterade den granskning som hon gjorde på uppdrag av Roks i den aktuella rapporten »Våld och Vårdnad«.

Ett 40-tal journalsystrar från Roks kvinno- och tjejjourer var på plats och diskuterade och delade erfarenheter med andra nordiska kvinnor.

GRATTIS

Två jourer jubilerar och firar under hösten. Kvinnojouren Olivia i Alingsås fyller 30 år, och bjöd **19 september** in till en historisk återblick, med mingel och en föreläsning av författaren och journalisten **Maria Sveland**.

Botkyrka kvinnojour fyller 15 år och firar med att hålla en rad öppna samtal. Först ut var publicisten **Amelia Adamo** som kom och pratade **13 september**. I våras jubilerade även Motala kvinnojour och firade sina 25 år stort.

ROKS PÅ ISLAND

Många jourkvinnor och jourtjejer från Roks jourer deltog tillsammans med representanter från Roks styrelse och kansli på NKMV i Reykjavik.

FOTO: CHRISTINA LINDSTRÖM

nor mot våld

Bland annat höll **Katinka Ingves** och **Marie Pettersson** från kvinnojouren Ellinor i Linköping en fullsatt och inspirerande workshop där de berättade om arbetet med filmen »Bakom fasaden« och hur den blev en viral succé på Facebook. De poängterade hur nära de hade arbetet ihop med reklambyrån och filmbolaget för

att deras erfarenheter från jourarbetet skulle genomsyra filmen.

– Vi tror att den blev så bra och så spridd just för att den bygger på verkliga detaljer, berättade Katinka Ingves.

Filmen har i nuläget blivit spridd till mer än 1,4 miljoner personer på Facebook.

De inbjudna internationella föreläsarna **Liz Kelly** och **Rachel Moran** var mycket uppskattade och fick dundrande applåder av de 350 deltagarna.

FOTO: SAGA BERLIN NICEGUZZ

FOKUS PÅ PORR OCH ÖVERGREPP

Nina Rung har under många år arbetat med att utreda sexualiserat våld mot barn.

FOTO: INFINITY STUDIO

PORR ÄR KVINNOFÖRAKT

I november smäller det, då går startskottet för Roks fokus Porr. Det inleds med en konferens i Stockholm den **14 november**, i Folkets hus vid Norra Bantorget. Frågeställningen som kommer att diskuteras på konferensen, bland annat i en paneldebatt, är »Hur kan vi bekämpa mäns våld mot kvinnor i ett pornofierat samhälle?«

Dessutom kommer bland annat kriminologen **Nina Rung** som ska prata om kopplingen mellan porr och sexuella övergrepp.

GLÖM INTE ATT ANMÄLA ER före den 27 oktober!

Roks Vision: »Tillsammans i systerskap för en värld fri från mäns våld och förtryck.« Antagen vid Roks årsmöte 2017

FOTO: FRIDA EKMAN

PLATTFORMEN MOT MÄNNISKOHANDEL

TILLSAMMANS MOT MÄNNISKOHANDEL

Plattformen mot människohandel är en ideell sammanslutning av organisationer och experter som samarbetar mot alla former av människohandel och exploatering. Tillsammans kan vi ge omfattande hjälp till utsatta individer. Vi utgår från de mänskliga rättigheterna.

Plattformen mot människohandel samordnar insatser till utsatta för människohandel och exploatering av alla former. Vi kan ge hjälp hela vägen; från identifikation till skydd och stöd och slutligen hjälp att, om möjligt, bygga upp en ny tillvaro i trygghet och frihet. Tillsammans kan vi hjälpa utsatta till en ny start i livet.

Nationella stödprogrammet

Plattformen mot människohandel driver Nationella stödprogrammet (NSP) för att ge hjälp till utsatta för människohandel oavsett om polisanmälan gjorts. Det handlar i första hand om akuta insatser och stödinsatser under viss tid. Tanken är att sänka tröskeln för att få stöd efter identifikation, och om möjligt sedan göra en polisanmälan och slussa in den hjälpsökande till samhällets insatser.

Plattformen mot människohandel administrerar hjälpen och kan finansiera när samhället eller andra aktörer inte gör det. Genom Nationella stödprogrammet kan vi möjliggöra för utsatta att få plats på ett skyddat boende, i första hand en månad, och om det behövs upp till tre månader till och ytterligare tre månader om behov kvarstår och medel finns.

I programmet ingår flera olika boenden som alla certifieras genom att möta minimikrav som ställts upp för att kvalitetssäkra stödinsatserna. Det är bara de certifierade boendena som kan göra en ansökan om informell identifiering av en misstänkt utsatt person via Nationella stödprogrammet, samt därefter ansöka om finansiering för att ge stöd.

Nationella stödprogrammet finansieras av Nationella sekretariatet mot prostitution och människohandel.

Mänskliga rättigheter

Vi utgår från de mänskliga rättigheterna och sätter alltid den utsattas bästa i fokus. Individens och dess familjs säkerhet och behov är vår utgångspunkt. Målet för alla insatser är att den som varit utsatt ska få sin värdighet och frihet återvunnen och den/de som tagit den ifrån henne ska ställas till svars.

Alla människor har rätt till ett liv i värdighet, fritt från tvång och kontroll.

Plattformen mot människohandel verkar för en implementering av de internationella dokument som Sverige ratificerat för att stärka stödet och skyddet till offer för människohandel samt deras familjer. Vi hänvisar här framför allt till Europarådets konvention om bekämpande av människohandel (2005) och Europaparlamentets direktiv 2011/36/EU.

Hundra kvinnor vi mött!

Plattformen sammanställer uppgifter om civilsamhällets kontakter med utsatta för människohandel och exploatering.

- Av 100 kvinnor är 98 utsatta för sexuell exploatering, och i en tredjedel av fallen har kvinnorna även utsatts för andra former av exploatering.

- Drygt hälften (55) har sökt upp civilsamhället eller identifierats av volontärer. Av dessa är det endast en handfull som gör en polisanmälan.

- I över hälften av fallen finns en relation mellan kvinnan och förövarna. Kvinnorna är rädda för att förövaren ska skada henne eller familjen i hemlandet.

Välkommen alla Roks kvinno- och tjejjourer!

Plattformen mot människohandel står öppen för medlemskap för alla jourer som ansluter sig till värdegrunden.

Din jour kan bli en certifierad aktör och ingå i Nationella stödprogrammet för offer för människohandel och exploatering, som prostitution och tvångsgifte. Vi behöver fler boenden på fler orter i landet. Tyvärr ser vi tecken på att antalet utsatta ökar och behovet av skydd tilltar.

Vi välkomnar samarbete i alla former och bistår gärna med råd och hjälp.

Kontakt: info@manniskohandel.se

www.manniskohandel.se

Ställfrågan: har du barn - och var är barnen?
Hälften av alla kvinnor vi möter har barn, med sig eller i hemlandet

På manniskohandel.se finns information på 14 språk.
Ladda gärna ned och sprid. Fler behöver veta sina rättigheter.

